

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา เปรียบเทียบ และหาความสัมพันธ์ของแรงจูงใจ และการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศในการเล่นกีฬาเทเบิลเทนนิสของนักกีฬา และผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา ผู้ศึกษาได้ทำและวิเคราะห์ข้อมูลแรงจูงใจและการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศในการเล่นกีฬาเทเบิลเทนนิสของนักกีฬาและผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา และนำเสนอผลการศึกษา ตามลำดับดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักกีฬาเทเบิลเทนนิสและผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา

ตารางที่ 1 จำนวน ค่าร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักกีฬาเทเบิลเทนนิสและผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา โดยจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
ชาย	46	46.0
หญิง	54	54.0
รวม	100	100.0

ตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากเป็นหญิง คิดเป็นร้อยละ 54.0 ส่วนชาย คิดเป็นร้อยละ 46.0

ตารางที่ 2 จำนวน คำร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักกีฬาเทเบิลเทนนิสและผู้ที่
ไม่ใช่ นักกีฬา โดยจำแนกอายุ

อายุ	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
ต่ำกว่า 20 ปี	28	28.0
20 - 25 ปี	69	69.0
26 - 30 ปี	1	1.0
มากกว่า 30 ปี	2	2.0
รวม	100.0	100.0

ตารางที่ 2 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีอายุระหว่าง 20 - 25 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 69.0
รองลงมา ช่วงอายุ ต่ำกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.0

ตารางที่ 3 จำนวน คำร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักกีฬาเทเบิลเทนนิสและผู้ที่
ไม่ใช่ นักกีฬา โดยจำแนกระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
อนุปริญญา	4	4.0
ปริญญาตรี	83	83.0
ปริญญาโท	7	7.0
อื่นๆ	6	6.0
รวม	100	100.0

ตารางที่ 3 พบว่ากลุ่มตัวอย่างระดับการศึกษาปริญญาตรีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 83.0
และรองลงมา ระดับการศึกษาอนุปริญญา คิดเป็นร้อยละ 4.00 ระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 7

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4 จำนวน ค่าร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักกีฬาเทเบิลเทนนิส โดยจำแนกตามประสบการณ์เล่น

ประสบการณ์เล่น	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
ต่ำกว่า 5 ปี	8	16.0
6 - 10 ปี	29	58.0
1 - 15 ปี	9	18.0
15 ปีขึ้นไป	4	8.0
รวม	50	100.0

ตารางที่ 4 พบว่าประสบการณ์ในการเล่นกีฬาเทเบิลเทนนิส ร้อยละ 84.00 ประสบการณ์เล่น 6 – 10 ปี รองลงมา ร้อยละ 16 ประสบการณ์เล่นต่ำกว่า 5 ปี

ตารางที่ 5 จำนวน ค่าร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักกีฬาเทเบิลเทนนิส โดยจำแนกเคยเป็นนักกีฬาในระดับ

เคยเป็นนักกีฬาในระดับ	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
ระดับสถาบัน	18	36.0
ระดับจังหวัด	5	10.0
ระดับเขต	17	34.0
ระดับสโมสร	5	10.0
ระดับทีมชาติ	5	10.0
รวม	50	100.0

ตารางที่ 5 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเคยเล่นกีฬาในระดับสถาบัน คิดเป็นร้อยละ 36.00 รองลงมา เคยเล่นในระดับเขต ร้อยละ 34.00 และร้อยละ 10.00 เคยเล่นในระดับจังหวัด/สโมสร/ทีมชาติ

ส่วนที่ 2 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาเทเบิลเทนนิส

ตารางที่ 6 ลำดับคะแนนของแรงจูงใจด้านร่างกายนักกีฬาเทเบิลเทนนิส

แรงจูงใจด้านร่างกาย	\bar{X}	SD
1. ความอยากเรียนรู้ทักษะใหม่ๆ	4.32	0.683
2. ความต้องการพัฒนาความสามารถ ความชำนาญในการเล่นกีฬา	4.12	0.824
3. ความชอบในการออกกำลังกาย	4.10	0.735
4. ความต้องการมีร่างกายที่ฟิต	4.06	0.867
5. ความต้องการมีรูปร่างดี	3.76	0.938
6. ความต้องการในการกำจัดพลังงาน ส่วนเกิน	3.74	1.306

จากตารางที่ 6 พบว่าลำดับคะแนนของแรงจูงใจด้านร่างกายของนักกีฬาเทเบิลเทนนิสมีความอยากเรียนรู้ทักษะใหม่อยู่ในลำดับแรก มีค่าเฉลี่ยคือ 4.32 รองลงมาต้องการพัฒนาความสามารถ โดยมีค่าเฉลี่ยคือ 4.12 ลำดับที่ 3 มีความชอบในการออกกำลังกาย โดยมีค่าเฉลี่ย 4.10 ต้องการมีร่างกายฟิต รูปร่างที่ดี และกำจัดพลังงานส่วนเกิน ตามลำดับ

ตารางที่ 7 ลำดับคะแนนของแรงจูงใจด้านร่างกายของผู้ที่ไม่ใช่นักกีฬา

แรงจูงใจด้านร่างกาย	\bar{X}	SD
1. ความต้องการพัฒนาความสามารถ ความชำนาญในการเล่นกีฬา	3.36	0.749
2. ความต้องการมีรูปร่างดี	3.62	1.008
3. ความอยากเรียนรู้ทักษะใหม่ๆ	3.74	0.777
4. ความชอบในการออกกำลังกาย	3.50	0.763
5. ความต้องการมีร่างกายที่ฟิต	3.48	0.789
6. ความต้องการในการกำจัดพลังงาน ส่วนเกิน	3.78	0.864
7. เหตุผลอื่นๆ เช่น ต้องการให้ร่างกาย แข็งแรง สุขภาพดี	4.38	0.806

จากตารางที่ 7 พบว่าลำดับคะแนนของแรงจูงใจด้านร่างกายของผู้ที่ไม่ใช่นักกีฬา เหตุผล
อื่นๆ เช่นต้องการให้ร่างกายแข็งแรง มาเป็นลำดับที่ 1 มีค่าเฉลี่ยคือ 4.38 รองลงมาต้องการกำจัด
พลังงานส่วนเกิน มีค่าเฉลี่ย 3.78 ลำดับที่ 3 ต้องการเรียนรู้ทักษะใหม่ๆ มีค่าเฉลี่ย 3.74 ต้องการที่
จะมีรูปร่างดี สุดท้ายต้องการที่จะพัฒนาความสามารถความชำนาญในการเล่นกีฬา ลงมาตาม

ตารางที่ 8 ลำดับคะแนนของแรงจูงใจด้านจิตใจและอารมณ์ของนักกีฬาเทเบิลเทนนิส

แรงจูงใจด้านจิตใจและอารมณ์	\bar{X}	SD
1. ชอบในชัยชนะ	4.08	0.804
2. ชอบในความตื่นเต้นในการเล่นกีฬาชนิดนี้	3.96	0.807
3. ชอบกีฬาชนิดนี้เพราะสามารถทำได้ดี	3.82	0.774
4. ต้องการผ่อนคลายความเครียด	4.02	0.795
5. ต้องการมีอะไรทำสักอย่าง	3.88	0.895
6. ชอบสปิริตของทีม	4.16	0.792
7. ชอบแข่งขัน	4.04	0.832
8. ชอบรู้ดีที่ตัวเองมีความสำคัญ	3.32	0.978
9. ชอบความท้าทาย	4.0	0.804
10. ชอบสนุกจากการเล่นกีฬาประเภทนี้	4.38	0.697

จากตารางที่ 8 พบว่าลำดับคะแนนของแรงจูงใจด้านจิตใจและอารมณ์ของนักกีฬาเทเบิลเทนนิส ชอบสนุกจากการเล่นกีฬาเทเบิลเทนนิส เป็นลำดับแรก มีค่าเฉลี่ย 4.38 รองลงมาชอบสปิริตของทีม มีค่าเฉลี่ย 4.16 ลำดับที่ 3 ชอบในชัยชนะ มีค่าเฉลี่ย 4.08 และชอบแข่งขัน ต้องการผ่อนคลายความเครียด ชอบความท้าทาย ชอบในความตื่นเต้นในการเล่นกีฬาชนิดนี้ ต้องการมีอะไรทำสักอย่าง ชอบเพราะตนเองทำได้ดี ในกีฬาชนิดนี้ลงมาตามลำดับ

ตารางที่ 9 ลำดับคะแนนของแรงจูงใจด้านจิตใจและอารมณ์ของผู้ที่ไม่ใช่นักกีฬา

แรงจูงใจด้านจิตใจและอารมณ์	\bar{X}	SD
1. ชอบในชัยชนะ	3.28	0.607
2. ชอบในความตื่นเต้นในการเล่นกีฬาชนิดนี้	3.26	0.565
3. ชอบกีฬาชนิดนี้เพราะสามารถทำได้ดี	3.42	0.575
4. ต้องการผ่อนคลายความเครียด	3.0	0.670
5. ต้องการมีอะไรทำสักอย่าง	3.70	0.614
6. ชอบสปิริตของทีม	3.56	0.644
7. ชอบแข่งขัน	3.18	0.748
8. ชอบรู้สึกว่าคุณมีความสำคัญ	3.22	0.737
9. ชอบความท้าทาย	3.58	0.609
10. ชอบสนุกจากการเล่นกีฬาประเภทนี้	3.06	0.740

จากตารางที่ 9 พบว่าลำดับคะแนนของแรงจูงใจด้านจิตใจและอารมณ์ของผู้ที่ไม่ใช่นักกีฬา ต้องการมีอะไรทำสักอย่าง เป็นลำดับแรก มีค่าเฉลี่ย 3.70 รองลงมาคือ ชอบความท้าทาย โดยมีค่าเฉลี่ย 3.58 ลำดับที่ 3 ชอบสปิริตของทีม มีค่าเฉลี่ย 3.56 ชอบกีฬาชนิดนี้เพราะสามารถทำได้ดี ชอบในชัยชนะ ชอบในความตื่นเต้นในการเล่นกีฬาชนิดนี้ ชอบรู้สึกว่าคุณมีความสำคัญชอบแข่งขัน ชอบสนุกจากการเล่นกีฬาประเภทนี้ ต้องการผ่อนคลายความเครียดลงมาตามลำดับ

ตารางที่ 10 ลำดับคะแนนของแรงจูงใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมของนักกีฬาเทเบิลเทนนิส

แรงจูงใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม	\bar{X}	SD
1. ต้องการมีเพื่อนและได้อยู่กับเพื่อนๆ	4.22	0.840
2. ชอบทีมงาน (ผู้ฝึกสอนและเพื่อนร่วมทีม)	3.92	0.966
3. พ่อแม่ และเพื่อสนิทต้องการให้ไปเล่น	3.50	0.974
4. ชอบได้พบเพื่อนใหม่	4.14	0.881
5. ชอบแสดงออก (ทางกีฬา)	3.84	0.817
6. ชอบได้ออกนอกบ้าน	4.04	0.856
7. ชอบอยู่ในทีม	4.06	0.818
8. ต้องการเป็นที่รู้จัก (มีชื่อเสียง)	3.36	0.985
9. ชอบผู้ฝึกสอน (โค้ช/ครู)	3.60	1.161
10. ต้องการได้รับการยอมรับจากคนอื่น หรือ มีฐานะทางสังคมดีขึ้น	3.68	0.868
11. ชอบอุปกรณ์กีฬานี้ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เกี่ยวกับกีฬาที่เล่น	3.90	0.953

จากตารางที่ 10 พบว่าลำดับคะแนนของแรงจูงใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมของนักกีฬาเทเบิลเทนนิส ต้องการมีเพื่อนและได้อยู่กับเพื่อนๆ เป็นลำดับแรก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.22 ลำดับรองลงมาชอบได้พบเพื่อนใหม่ มีค่าเฉลี่ย 4.14 ลำดับรองลงมานักกีฬาชอบอยู่ในทีม ชอบได้ออกนอกบ้าน ชอบทีมงาน (ผู้ฝึกสอนและเพื่อนร่วมทีม) ชอบอุปกรณ์กีฬานี้ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เกี่ยวกับกีฬาที่เล่น ชอบแสดงออก (ทางกีฬา) ต้องการได้รับการยอมรับจากคนอื่น หรือ มีฐานะทางสังคมดีขึ้น ชอบผู้ฝึกสอน (โค้ช/ครู) พ่อแม่ และเพื่อสนิทต้องการให้ไปเล่น ต้องการเป็นที่รู้จัก (มีชื่อเสียง)

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 11 ลำดับคะแนนของแรงจูงใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมของผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา

แรงจูงใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม	\bar{X}	SD
1. ต้องการมีเพื่อนและได้อยู่กับเพื่อนๆ	3.76	0.591
2. ชอบทีมงาน (ผู้ฝึกสอนและเพื่อนร่วมทีม)	3.44	0.644
3. พ่อแม่ และเพื่อสนิทต้องการให้ไปเล่น	3.18	0.800
4. ชอบได้พบเพื่อนใหม่	3.66	0.626
5. ชอบแสดงออก (ทางกีฬา)	3.26	0.803
6. ชอบได้ออกนอกบ้าน	3.36	0.722
7. ชอบอยู่ในทีม	3.40	0.670
8. ต้องการเป็นที่รู้จัก (มีชื่อเสียง)	3.24	0.822
9. ชอบผู้ฝึกสอน (โค้ช/ครู)	3.18	0.629
10. ต้องการได้รับการยอมรับจากคนอื่น หรือ มีฐานะทางสังคมดีขึ้น	3.24	0.716
11. ชอบอุปกรณ์กีฬานี้ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เกี่ยวกับกีฬาที่เล่น	3.40	0.606

จากตารางที่ 11 พบว่าลำดับคะแนนของแรงจูงใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมของผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬาต้องการ มีเพื่อนและได้อยู่กับเพื่อนๆ เป็นลำดับแรก มีค่าเฉลี่ย 3.76 รองลงมาได้พบเพื่อนใหม่ มีค่าเฉลี่ย 3.66 ลำดับที่ 3 ชอบทีมงาน (ผู้ฝึกสอนและเพื่อนร่วมทีม) ค่าเฉลี่ย 3.44 ตามด้วยชอบอยู่ในทีม ชอบอุปกรณ์กีฬานี้และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เกี่ยวกับกีฬาที่เล่น ชอบได้ออกนอกบ้าน ชอบแสดงออก (ทางกีฬา) ต้องการเป็นที่รู้จัก(มีชื่อเสียง) ต้องการได้รับการยอมรับจากคนอื่นหรือ มีฐานะทางสังคมดีขึ้น พ่อแม่ และเพื่อสนิทต้องการให้ไปเล่น ชอบผู้ฝึกสอน (โค้ช/ครู)ตามลำดับ

All rights reserved

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของนักกีฬาเทเบิลเทนนิสจำนวน 50 คน จำแนกตามระดับ
แรงงูใจ

แรงงูใจ	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด	
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
ด้านร่างกาย	13	26.0	29	58.0	8	16.0	0	0.0	0	0.0
ด้านจิตใจและอารมณ์	7	14.0	38	76.0	5	10.0	0	0.0	0	0.0
ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม	6	12.0	28	56.0	15	30.0	1	2.0	0	0.0

จากตารางที่ 12 พบว่ากลุ่มศึกษานักกีฬาเทเบิลเทนนิสจำนวนทั้งหมด 50 คน มีระดับแรงงูใจด้านร่างกายที่ระดับมากที่สุด จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 26.0 ที่ระดับมาก จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 58.0 ที่ระดับปานกลาง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0 ส่วนแรงงูใจด้านจิตใจและอารมณ์อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0 มีระดับแรงงูใจด้านจิตใจและอารมณ์อยู่ในระดับมาก จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 76.0 และมีระดับแรงงูใจด้านจิตใจและอารมณ์ที่ระดับปานกลาง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 ในด้านแรงงูใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมที่ระดับมากที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 12.0 ในระดับมาก จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 56.0 และระดับปานกลาง จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 ทั้งนี้พบว่านักกีฬาเทเบิลเทนนิส จะให้ความสำคัญกับแรงงูใจด้านร่างกายมากที่สุด รองลงมาด้านจิตใจและอารมณ์ ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ตามลำดับ ส่วนระดับแรงงูใจ มาก นักกีฬาให้ความสำคัญของแรงงูใจในด้านจิตใจและอารมณ์ รองลงมาคือ แรงงูใจด้านร่างกาย และแรงงูใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมลงมาตามลำดับ และระดับแรงงูใจ ปานกลาง นักกีฬาเทเบิลเทนนิสให้ความสำคัญ แรงงูใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม เป็นลำดับแรก ส่วนแรงงูใจด้านร่างกายและแรงงูใจด้านจิตใจและอารมณ์ ตามลำดับ

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของผู้ที่ไม่ใช่พนักงาน จำแนกตามระดับแรงงใจ

แรงงใจ	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด	
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
ด้านร่างกาย	5	10.0	26	52.0	18	36.0	1	2.0	0	0.0
ด้านจิตใจและอารมณ์	0	0.0	22	44.0	28	56.0	0	0.0	0	0.0
ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม	0	0.0	18	36.0	31	62.0	1	2.0	0	0.0

จากตารางที่ 13 พบว่าผู้ที่ไม่ใช่พนักงาน จำนวนทั้งหมด 50 คน มีระดับแรงงใจด้านร่างกายที่ระดับมากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 ที่ระดับมาก จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 52.0 ส่วนด้านแรงงใจด้านจิตใจและอารมณ์อยู่ในระดับมากที่สุดนั้นไม่มี ระดับแรงงใจด้านจิตใจและอารมณ์อยู่ในระดับมาก จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 44.0 และมีระดับแรงงใจด้านจิตใจและอารมณ์ที่ระดับปานกลาง จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 56.0 ในด้านแรงงใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ที่ระดับมากที่สุดนั้นไม่มี ในระดับมาก จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 36.0 และระดับปานกลาง จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 62.0 ทั้งนี้พบว่าผู้ที่ไม่ใช่พนักงาน จะให้ความสำคัญกับแรงงใจด้านร่างกาย เป็นอันดับแรก ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านจิตใจและอารมณ์ และด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมนั้นไม่มี ส่วนระดับแรงงใจมาก ผู้ที่ไม่ใช่พนักงานจะให้ความสำคัญของแรงงใจในด้านร่างกายมาเป็นอันดับ 1 รองลงมาคือ แรงงใจด้านจิตใจและอารมณ์ และแรงงใจด้านจิตใจและอารมณ์ ลงมาตามลำดับ และระดับแรงงใจ ปานกลาง พบว่าผู้ที่ไม่ใช่พนักงานเทเบิลเทนนิสให้ความสำคัญแรงงใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมเป็นลำดับแรก รองลงมาแรงงใจด้านจิตใจและอารมณ์, แรงงใจด้านร่างกาย ตามลำดับ

ตารางที่ 14 จำนวนร้อยละของนักกีฬาเทเบิลเทนนิส จำแนกตามระดับการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศ

การปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศ	ระดับสูง		ระดับปานกลาง		ระดับต่ำ	
	N	%	N	%	N	%
จากลักษณะนิสัยเฉพาะตัว (ช่วงเด็ก)	18	36.0	31	62.0	1	2.0
จากลักษณะนิสัยเนื่องจากสิ่งแวดล้อม	11	22.0	31	62.0	8	16.0

จากตารางที่ 14 พบว่ากลุ่มนักกีฬาเทเบิลเทนนิส จำนวน 50 คน มีการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศในจากลักษณะนิสัยเฉพาะตัว ที่ระดับสูง จำนวนทั้งหมด 18 คน คิดเป็นร้อยละ 36.0 รองลงมา 31 คน อยู่ที่ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 62.0 และ มีการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะนิสัยเนื่องจากสิ่งแวดล้อม ที่ระดับสูง จำนวนทั้งหมด 11 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0 รองลงมา 31 คน อยู่ที่ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 62.0 นั่นคือ นักกีฬาเทเบิลเทนนิส จำนวนทั้งหมด 50 คน มีการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะนิสัยเฉพาะตัว และจากลักษณะนิสัยเนื่องจากสิ่งแวดล้อม ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา จำแนกตามระดับการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศ

การปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศ	ระดับสูง		ระดับปานกลาง		ระดับต่ำ	
	N	%	N	%	N	%
จากลักษณะนิสัยเฉพาะตัว (ช่วงเด็ก)	25	50.0	25	50.0	0	0.0
จากลักษณะนิสัยเนื่องจากสิ่งแวดล้อม	17	34.0	33	66.0	0	0.0

จากตารางที่ 15 พบว่า ผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา จำนวน 50 คน มีการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะนิสัยเฉพาะตัว ที่ระดับสูง จำนวนทั้งหมด 25 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 ในระดับปานกลาง มีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 ส่วนมีการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะนิสัยเนื่องจากสิ่งแวดล้อม ที่ระดับสูง จำนวนทั้งหมด 17 คน คิดเป็นร้อยละ 34.0 ของผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา ในระดับปานกลาง มีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 66.0 แสดงได้ว่าผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬามีการ

ปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะนิสัยเฉพาะตัว และจากลักษณะนิสัยเนื่องจากสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือระดับสูง

ตารางที่ 16 คะแนนค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านร่างกายของ นักกีฬาเทเบิลเทนนิส และผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา

คะแนนค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านร่างกาย					
นักกีฬาเทเบิลเทนนิส	\bar{X}	SD	ผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา	\bar{X}	SD
คะแนนที่ได้ 1,205	4.10	0.647	คะแนนที่ได้ 1,144	3.70	0.678

จากตารางที่ 16 พบว่าการเปรียบเทียบระหว่างแรงจูงใจด้านร่างกาย ของนักกีฬาเทเบิลเทนนิส กับ ผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬาเมื่อแปรปรค่าสถิติที่คำนวณได้ t คำนวณ = 0.50 มีค่าน้อยกว่า ค่า t ที่ได้จากการเปิดตาราง คือ 1.96 ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าน้อยกว่า t ที่ได้จากการเปิดตาราง คือ 2.58 ที่ระดับความเชื่อมั่น 99% หรือที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 นั่นคือแรงจูงใจด้านร่างกายของนักกีฬาเทเบิลเทนนิส ไม่แตกต่างกับผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา อย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 17 คะแนนค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านจิตใจและ อารมณ์ของนักกีฬาเทเบิลเทนนิส และผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา

คะแนนค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านจิตใจและอารมณ์					
นักกีฬาเทเบิลเทนนิส	\bar{X}	SD	ผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา	\bar{X}	SD
คะแนนที่ได้ 1,987	4.04	0.493	คะแนนที่ได้ 1,711	3.44	0.501

จากตารางที่ 17 พบว่าการเปรียบเทียบระหว่างแรงจูงใจด้านจิตใจและอารมณ์ ของนักกีฬาเทเบิลเทนนิส กับ ผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬาเมื่อแปรปรค่าสถิติที่คำนวณได้ t คำนวณ = 1.38 มีค่าน้อยกว่า ค่า t ที่ได้จากการเปิดตาราง คือ 1.96 ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าน้อยกว่า t ที่ได้จากการเปิดตาราง คือ 2.58 ที่ระดับความเชื่อมั่น 99% หรือที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 นั่นคือ แรงจูงใจด้านจิตใจและอารมณ์ของนักกีฬาเทเบิลเทนนิส ไม่แตกต่างกับผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา อย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 18 คะแนนค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมของนักกีฬาเทเบิลเทนนิส และผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา

คะแนนค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม					
นักกีฬาเทเบิลเทนนิส	\bar{X}	SD	ผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา	\bar{X}	SD
คะแนนที่ได้ 2,113	3.78	0.679	คะแนนที่ได้ 1,862	3.34	0.519

จากตารางที่ 18 พบว่าการเปรียบเทียบระหว่างแรงจูงใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมของนักกีฬาเทเบิลเทนนิส กับ ผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬาเมื่อแปรปรวนค่าสถิติที่คำนวณได้ t คำนวณ = 0.48 มีค่าน้อยกว่า ค่า t ที่ได้จากการเปิดตาราง คือ 1.96 ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05 และ มีค่าน้อยกว่า t ที่ได้จากการเปิดตาราง คือ 2.58 ที่ระดับความเชื่อมั่น 99% หรือที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 นั่นคือ แรงจูงใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมของนักกีฬาเทเบิลเทนนิส ไม่แตกต่างกับ ผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา อย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 19 คะแนนค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจของนักกีฬาเทเบิลเทนนิส และผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา

คะแนนค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจ					
นักกีฬาเทเบิลเทนนิส	\bar{X}	SD	ผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา	\bar{X}	SD
คะแนนที่ได้ 5,605	3.97	0.482	คะแนนที่ได้ 4950	3.49	0.481

จากตารางที่ 19 พบว่าการเปรียบเทียบระหว่างแรงจูงใจ ของนักกีฬาเทเบิลเทนนิส กับ ผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬาเมื่อแปรปรวนค่าสถิติที่คำนวณได้ t คำนวณ = 0.65 มีค่าน้อยกว่า ค่า t ที่ได้จากการเปิดตาราง คือ 1.96 ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05 และ มีค่าน้อยกว่า t ที่ได้จากการเปิดตาราง คือ 2.58 ที่ระดับความเชื่อมั่น 99% หรือที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 นั่นคือ แรงจูงใจของนักกีฬาเทเบิลเทนนิส ไม่แตกต่างกับผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา ทั้งนี้แรงจูงใจของนักกีฬาเทเบิลเทนนิสกับผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา ผลการเปรียบเทียบไม่มีความแตกต่างกันอาจเป็นเพราะอยู่ในสถานะที่ใกล้เคียงไม่ว่าจะเป็นด้านร่างกาย ระดับการศึกษา อายุตลอดจนความนิยมชมชอบในกีฬานี้ซึ่งมองโดยรวมจึงไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ส่วนที่ 3 การปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศ

ตารางที่ 20 คะแนนค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะนิสัยเฉพาะตัวของนักกีฬาเทเบิลเทนนิส และผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา

คะแนนค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะนิสัยเฉพาะตัว (วัยเด็ก)							
นักกีฬาเทเบิลเทนนิส	\bar{X}	SD	ผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา	\bar{X}	SD		
คะแนนที่ได้	2,054	2.34	0.519	คะแนนที่ได้	2,204	2.50	0.505

จากตารางที่ 20 พบว่าการเปรียบเทียบการปรับตัวเพื่อสู่ความเลิศจากลักษณะนิสัยเฉพาะตัวของนักกีฬาเทเบิลเทนนิสกับผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา ค่าสถิติที่คำนวณได้ t จำนวน = 2.31 มีค่ามากกว่า ค่า t ที่ได้จากการเปิดตารางคือ 1.96 ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05 และพบว่าค่าสถิติที่คำนวณได้ t จำนวน = 2.31 มีค่าน้อยกว่าค่า t ที่ได้จากการเปิดตารางคือ 2.58 ที่ระดับความเชื่อมั่น 99% หรือระดับนัยสำคัญ 0.01 นั่นคือ การปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะนิสัยเฉพาะตัว ของนักกีฬาเทเบิลเทนนิส แตกต่างกับผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬาอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 21 คะแนนค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะนิสัยเนื่องจากสิ่งแวดล้อมของนักกีฬาเทเบิลเทนนิส และผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา

คะแนนค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะนิสัยเนื่องจากสิ่งแวดล้อม (ปัจจุบัน)							
นักกีฬาเทเบิลเทนนิส	\bar{X}	SD	ผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา	\bar{X}	SD		
คะแนนที่ได้	1,512	2.06	0.620	คะแนนที่ได้	1,660	2.34	0.479

จากตารางที่ 21 พบว่าการเปรียบเทียบการปรับตัวเพื่อสู่ความเลิศจากลักษณะนิสัยเนื่องจากสิ่งแวดล้อมของนักกีฬาเทเบิลเทนนิสกับผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา ค่าสถิติที่คำนวณได้ t จำนวน = 0.52 มีค่าน้อยกว่า ค่า t ที่ได้จากการเปิดตารางคือ 1.96 ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05 และพบว่าค่าสถิติที่คำนวณได้ t จำนวน = 0.52 มีค่าน้อยกว่าค่า t ที่ได้จากการเปิดตาราง

คือ 2.58 ที่ระดับความเชื่อมั่น 99% หรือระดับนัยสำคัญ 0.01 นั่นคือ การปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศ จากลักษณะนิสัยเฉพาะตัวของนักกีฬาเทเบิลเทนนิส ไม่แตกต่างกับผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬาอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 22 คะแนนค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศ ของนักกีฬาเทเบิลเทนนิส และผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา

คะแนนค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศ					
นักกีฬาเทเบิลเทนนิส	\bar{X}	SD	ผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา	\bar{X}	SD
คะแนนที่ได้ 3,566	2.21	0.528	คะแนนที่ได้ 3,864	2.43	0.547

จากตารางที่ 22 พบว่าการเปรียบเทียบการปรับตัวเพื่อสู่ความเลิศของนักกีฬาเทเบิลเทนนิสและผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา ค่าสถิติที่คำนวณได้ t จำนวน = 1.38 มีค่าน้อยกว่า ค่า t ที่ได้จากการเปิดตารางคือ 1.96 ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05 และพบว่าค่าสถิติที่คำนวณได้ t จำนวน = 1.38 มีค่าน้อยกว่าค่า t ที่ได้จากการเปิดตารางคือ 2.58 ที่ระดับความเชื่อมั่น 99% หรือระดับนัยสำคัญ 0.01 นั่นคือ การปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศ ของนักกีฬาเทเบิลเทนนิส ไม่แตกต่างกับผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา ถึงแม้การเปรียบเทียบการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศของนักกีฬาเทเบิลเทนนิสกับผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา เมื่อดูการปรับตัวเพื่อสู่ความเลิศจากลักษณะนิสัยเฉพาะตัวของนักกีฬาเทเบิลเทนนิสกับผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา (ตารางที่ 20) จะมีความแตกต่างกัน แต่ ส่วนการเปรียบเทียบการปรับตัวเพื่อสู่ความเลิศจากลักษณะนิสัยเนื่องจากสิ่งแวดล้อมของนักกีฬาเทเบิลเทนนิสกับผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา จะมีความแตกต่างกันก็ตาม แต่เมื่อมองโดยภาพรวมแล้ว การปรับตัวเพื่อสู่ความเลิศของนักกีฬาเทเบิลเทนนิสและผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 23 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

การปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศของนักกีฬา เทเบิลเทนนิส	แรงจูงใจในการเล่นกีฬาเทเบิลเทนนิส			
	ด้าน ร่างกาย	ด้านจิตใจ/ อารมณ์	ด้านสังคม/ สิ่งแวดล้อม	โดย ภาพรวม
จากลักษณะนิสัยเฉพาะตัว	0.41**	0.34*	0.48**	0.50**
จากลักษณะนิสัยเนื่องจากสิ่งแวดล้อม	0.36**	0.36**	0.33*	0.42**
โดยภาพรวม	0.42**	0.38**	0.45**	0.51**

หมายเหตุ : ** sig. ณ ระดับความเชื่อมั่น 99 เปอร์เซ็นต์

* sig. ณ ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์

จากตารางที่ 23 พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจด้านร่างกายกับปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะเฉพาะตัว เมื่อพิจารณาค่าสถิติที่ได้จากการคำนวณซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าที่ได้จากการเปิดตาราง แสดงว่า แรงจูงใจด้านร่างกายกับการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะนิสัยเฉพาะตัวของ นักกีฬาเทเบิลเทนนิสมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ

ด้านแรงจูงใจด้านจิตใจและอารมณ์กับปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศของนักกีฬาเทเบิลเทนนิส จากลักษณะนิสัยเฉพาะตัว เมื่อเทียบค่าสถิติที่ได้จากการคำนวณซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าที่ได้จากการเปิดตาราง แสดงว่า แรงจูงใจด้านจิตใจและอารมณ์กับการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะนิสัยเฉพาะตัวของนักกีฬาเทเบิลเทนนิสมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ

ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมกับปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะนิสัยเฉพาะตัว เมื่อเทียบค่าสถิติที่ได้จากการคำนวณซึ่งมีค่าที่มากกว่าค่าที่ได้จากการเปิดตาราง แสดงว่า แรงจูงใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมกับการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะนิสัยเฉพาะตัวของนักกีฬา มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ

สรุปผลการศึกษาคือความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจกับการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะนิสัยเฉพาะตัว ค่าสถิติที่ได้จากการคำนวณมีค่ามากกว่าค่าที่ได้จากการเปิดตาราง แสดงว่า แรงจูงใจกับการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะนิสัยเฉพาะตัวของนักกีฬา มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ

ด้านความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจด้านร่างกายกับปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะเนื่องจากสิ่งแวดล้อม เมื่อเทียบค่าสถิติที่ได้จากการคำนวณซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าที่ได้จากการเปิดตาราง

แสดงว่า แรงจูงใจด้านร่างกายกับการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะเนื่องจากสิ่งแวดล้อมของนักกีฬาเทเบิลเทนนิส มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ

ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจด้านจิตใจและอารมณ์กับการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศของนักกีฬาเทเบิลเทนนิสจากลักษณะเนื่องจากสิ่งแวดล้อม เมื่อเทียบค่าสถิติที่ได้จากการซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าที่ได้จากการเปิดตาราง แสดงว่า แรงจูงใจด้านจิตใจและอารมณ์กับการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะเนื่องจากสิ่งแวดล้อมของนักกีฬามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ

ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมกับการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะนิสัยเฉพาะตัว เมื่อเทียบค่าสถิติที่ได้จากการคำนวณซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าที่ได้จากการเปิดตาราง แสดงว่า แรงจูงใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมกับการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะนิสัยเฉพาะตัวของนักกีฬามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ

สรุปผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจกับการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะเนื่องจากสิ่งแวดล้อม ค่าสถิติที่ได้จากการคำนวณมีค่าน้อยกว่าค่าที่ได้จากการเปิดตาราง แสดงว่า แรงจูงใจกับการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศจากลักษณะนิสัยเนื่องจากสิ่งแวดล้อมของนักกีฬาเทเบิลเทนนิสมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ

ทั้งนี้สรุปผลการศึกษาโดยรวมเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจกับการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศของนักกีฬาเทเบิลเทนนิส ค่าสถิติที่ได้จากการมีค่าน้อยกว่าจากการเปิดตาราง แสดงว่า แรงจูงใจกับการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศของนักกีฬาเทเบิลเทนนิส มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ